

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. siječnja 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike**(Predmet C-433/15) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Mlijeko i mliječni proizvodi — Dodatna pristojba na mlijeko — Tržišne godine 1995./1996. do 2008./2009. — Uredba (EZ) br. 1234/2007 — Članci 79., 80. i 83. — Uredba (EZ) br. 595/2004 — Članci 15. i 17. — Povreda — Neplaćanje pristojbe u predviđenim rokovima — Država članica nije prisilno naplatila pristojbu u slučaju njezina neplaćanja)**

(2018/C 104/02)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi, D. Nardi i J. Guillem Carrau, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentilija i S. Fiorentina, *avocati dello Stato*)**Izreka**

1. Time što je propustila osigurati da se dodatna pristojba za proizvodnju koja je ostvarena u Italiji, a koja premašuje nacionalnu kvotu, u razdoblju od prve godine stvarne primjene dodatne pristojbe u Italiji (1995./1996.) do posljednje godine u kojoj je u Italiji utvrđena prekomjerna proizvodnja (2008./2009.),

— stvarno potražuje od proizvođača koji su pridonijeli svakom prekoračenju proizvodnje i

— pravodobno plati, nakon što se otkuplivače i proizvođače obavijesti o dospjelom iznosu, u slučaju izravne prodaje, ili

— u slučaju neplaćanja u predviđenim rokovima, evidentira za naplatu i eventualno prisilno naplati od tih otkuplivača ili proizvođača,

Talijanska Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članaka 1. i 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3950/92 od 28. prosinca 1992. o uvođenju dodatne pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda, članka 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1788/2003 od 29. rujna 2003. o uvođenju pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda, članaka 79., 80. i 83. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) te, u odnosu na provedbene odredbe Komisije, članka 7. Uredbe (EEZ) br. 536/93 od 9. ožujka 1993. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu dodatne pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda, članka 11. stavaka 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1392/2001 od 9. srpnja 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe br. 3950/92 te, konačno, članaka 15. i 17. Uredbe (EZ) br. 595/2004 od 30. ožujka 2004. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe br. 1788/2003, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1468/2006 od 4. listopada 2006.

2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 354, 26. 10. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 23. siječnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – F. Hoffmann-La Roche Ltd i dr. protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Predmet C-179/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Članak 101. UFEU-a — Zabranjeni sporazum — Lijekovi — Direktiva 2001/83/EZ — Uredba (EZ) br. 726/2004 — Tvrdnje o rizicima vezanima uz korištenje lijeka za liječenje koje nije pokriveno njegovim odobrenjem za stavljanje u promet (izvan OSP-a) — Definicija mjerodavnog tržišta — Akcesorno ograničenje — Ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj — Izuzeće)

(2018/C 104/03)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma SpA

Tuženik: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

uz sudjelovanje: Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Altroconsumo, Regione Lombardia, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Izreka

1. Članak 101. UFEU-a treba tumačiti na način da u svrhu njegove primjene nacionalno tijelo za tržišno natjecanje može uključiti u mjerodavno tržište, osim lijekova odobrenih za liječenje dotičnih bolesti, drugi lijek čije odobrenje za stavljanje u promet ne pokriva to liječenje, ali se upotrebljava u tu svrhu i stoga ima konkretan odnos zamjenjivosti s prvima. Kako bi se odredilo postoji li taj odnos zamjenjivosti, to tijelo mora, pod uvjetom da su za to nadležna tijela ili sudovi proveli ispitivanje sukladnosti predmetnog proizvoda s primjenjivim odredbama koje uređuju njegovu proizvodnju ili prodaju, uzeti u obzir rezultat tog ispitivanja, ocjenjujući njegove eventualne učinke na strukturu ponude i potražnje.
2. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da dogovor postignut između stranaka sporazuma o licenci o iskorištavanju lijeka – kojim se, kako bi se smanjio pritisak tržišnog natjecanja na uporabu tog lijeka za liječenje danih bolesti, želi ograničiti ponašanje trećih koje se sastoji od toga da potiče uporabu drugog lijeka za liječenje istih bolesti – nije izuzet iz primjene te odredbe zato što je taj dogovor akcesoran navedenom sporazumu.
3. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da sporazum između dvaju poduzetnika koji prodaju dva konkurentna lijeka – a koji se odnosi, u kontekstu obilježenom znanstvenom nesigurnošću, na širenje kod Europske agencije za lijekove, zdravstvenih radnika i šire javnosti zavaravajućih informacija o nuspojavama uporabe jednog od tih lijekova za liječenje bolesti koje nisu pokrivena njegovim odobrenjem za stavljanje u promet, u svrhu smanjenja pritiska tržišnog natjecanja koji proizlazi iz te uporabe u odnosu na uporabu drugog lijeka – jest ograničenje tržišnog natjecanja „s obzirom na cilj” u smislu te odredbe.